

ખનામે ખુદા.

“ઓ” ગ્રનથ મુખ્ય નાટક કંપની કે વાસ્તે,

છેલ્લું જખાનમે ખેલ નામે

ગુલરખસાર

કે

ગા ને.

હક તાલીફ મહેબુબ હાએ.

મુખ્ય:—

ધી જા ના પીની પારસી આરફનેજ કંપની પ્રાઇંગ વર્કસ.

સને ૧૯૦૫ સંવત ૧૯૬૨

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય અમદાવાદ તમાશા. ગુજરાતી ડૉપીરાઈટ-સંસ્કૃત ૧૩૬૭ બનામે ખુલ્લ. કુલરખસાર.

ગાના-૧.

મઝોલા ન્યારે ગુન તે હારે દીયા અઝેશો
આરામ કયા રીંદોં કા નામ—મઝોલા.
હમેન વો કાંમ કીયા આલમમે નાંમ કીયા.
બગને સલામ કીયા સખ હારે વારે ખાલે
શેખી વાલે ગાલે ગાલે લે ચાલે, દેખો શાંન
ખાંકે ખાંન વાહવા વાહવા વાહવા વા—મઝોલા.
પીએ તાડીકે જાંમ ખુશી હરખાસો આંમ
ખાએ ખાને તમાંમ આજ મન માંની, ખેલે
કુદે આજ હીલમીલ શાદ હએ દીલશાદ
હએ તાડી લે લે પીછે ખેલે પીઓ પીઓ
પીઓ છઓ છઓ છઓ યારોંસે આંખે
મીલાએગા ન કો કાઇ હસાદ સગહી રહે
શાદ સદા આખાદ—મઝોલા.

ગાના-૨.

ક્રિયામે આંમ વાકી તર ગએ બરે ધરસે
સંવર ગએ, બર ગએ તર ગએ હર ગએ
જનન હમખાંન હમખાંન—અરે બરે.
શાદીમે મેવે ખુશ મીલેજે પીસ્તે ચીરોંછ
બાદાંમ જામ કબી ખુશ કબી ખાઈગા
મએ આંમ શીર માલે ખે માસાલે ખીરકી
ચાલે મએ તોલુ પાએ નાંન ખાંએ નાન
બર ગએ તર ગએ હર ગએ—અરે.

ગાના-૩.

હો સુખ છયા કનચન કુલો
સબી ચમન કલીયાં ગુલ
ચમન ચમન કુલવાઈ
ગોદી છયામે શાદ

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૩૬૭

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ગુલરૂપસાર કે જાળ

વિષય ૨૪૬૮ : ૨. ૪ ૪૬૮

ગાના—૪.

ધીલ ધીલ નીલ આએ દીલલાએમ બન સારેઆગ—મેરે.
 દીલ ધીલ તમા પુલ દુઃખ જાં જમસે પદાં પોહોંઆ નીલા
 નીસદીન નીસદીન આ પ્યારે નીસદીન આ નીસદીન આ
 તન મન રે સમકી વારે અળ પુલ જુગ જુગ જુ પુલ જુગ
 જુગ જુ—મેરે.

ગાના—૫.

ચલો દેએ પાહાડીઆં ખાડીઆંજ હર ઝાડી
 હર ખાડી હુધ બારી દુશવારી હમારી પુમ્હારી
 નીયારી હએ ખવારી—ચલો.
 કુંતોસે હોં કહીં બારી ન આરી ભરીસે
 હોવે ન ખવારી દુડે સારે જંગલ જંગલ
 દંગલ દંગલ સંગલ સંગલ તમામ રમ
 તમામ શામ હરએક ગામ.
 ઝાડીઆં ક્યારીયાં પ્યારીઆં ન્યારીઆં સારી—ચલો.

ગાના—૬.

દીલ ધીન ધીન લેત દરશન તોરે કઓનસી
 જએ મન હાએ ધબરાએ નહી ચહેન—દીલ.
 ચએત આત જરી આજ ન મોહે બે શુભ
 આગ ન સોહે જરત જન જનએ મોરી ખીન નીશાન—દીલ

ગાના—૭.

પુજ ખીન કળ પુદા સુન લે
 અળ લાગી પ્રેમ આગ દર્દ દેખત પલધીન તનમન—સુત
 અરજ કરત તોસે અળ ઝટપટ શુલસે મીઝાદે
 બારી દાતા તોરી શાંન અલમ પવન ચત્રત રહત સનનનનનન પુજ.

ગાના—૮.

બાગમે યાર કુલયે હાર ખારયે ખવાર શાદ
 શાદ બાગ બાગથી વો આલા આંધીવાલા ;
 ઝોકા આયા, ખોધ પ્યારી જાની, દેખી એ હએરાની
 હોગા કોધ જન કા કાર—બાગમે
 દીલખર પ્યારી છુટી કીસમત ન્યારી કુટી
 શુલસે ખાર હું મમસે તાર હું. હારા હું બેઆસ,
 મારા હું આવારા, ખવાર જાર જાર જાર શુલને
 છોડ મુંહ હએ મુંડા, દીલકા દોડા, મમને તોડા,
 સર હએ દોડા, હું, આ, બેજના નાગ્વર—બાગમે.

ગાના—૯.

હરધટ તું આયા જમને ન પાયા
 છાંના હએ શુલસન જંગલ ભાયા—હરધટ.

દેખું જીધર તુહી દે. હાખાઈ
કરમસે તેરે નજર સંખ આખા—૬

ગાના—૧૦.

હોવે કરીમ આસાની રોવે રહીમ આસાની
નાદીર દુર દર બરબર દર દરદર હરે પદે
બતાદે સનાદે દીખાદે જાવે લાવે સંવરે સંવરે—હાવે.
કાફરો શીલકરો એ જાના હું કે કરની હશે
સચ્ચેર અખ વો ગુલ મીલે શીર જાકર વાંલાં
અએ બખત બખચેર—જાવે

ગાના—૧૧.

જીધર બનમે બન મીલે બડા સુત અએ પ્યારે
બાં ઓઝા જા મીલે જાની આંતી બાંતી રવાંતી
દવાંતી ખઓફ હશે ન જાંતી શાદ રહે
શાદ મીલે સાફ એ નીચાની—જીધર.
પાઈ પ્યારી બતીયા બલખલ જાજી જાકર મનકી
આસ મએ પાંજી સમન બરનકી
ઝટપટ લાજી કુચ્છબી ખઓફ ના ખાજી—જીધર.

ગાના—૧૨.

લાખો સમન બદન કંદ બાત વાલીઆં
યગાના દાના ખુશ પરીહએ કાફ બરા રંગ
ગુલો ડાલીયાં—લાખો.
પર નહી પમંદ હમે તુહી દીલખંદ હમે
તોરે પરવારે દુર બરબર થાલીઆં ખજાના
જાંનાં—લાખો.

ગાના—૧૩.

પાછ કએસી ઝોકતી મુજે મુરખ તએ મુરખ તએ
મેગા જો ધ્યાન પડા ખવાર હો બનબન
મેરે ગજબસે રાજપાટ ધન તએહી—પાઈ
સામાં નરીમાં મેરે વાગીસ હએંગે જાનકો ખબર
હોગી મેરી આવેંગે જુરૂરી મુજકો લેને અજલ
ખેલ રહી હએ તેરી—પાછ.

ગાના—૧૪.

જો ન માંને કહા તું છોડુ નહી જીન્દા.
શરમીન્દાં ન બન સીડન—માંને
શરમ પકડ જાજર નકર કાહેકો સતાવે ખવાર
હો ઝટપટ મરજા જીઆ જો જલાવે ચઢે
નહી પાવે આખર ગવાવે મુજે કયું સતાવે
મુજી બચ્યા કયા હએ તુને મુજકો સમજા.
દુર દુર હટ=માંને=

ગાના—૧૫.

ન બનાયા બધા મુજસે કંપુ ખીમડ ગઇ
તોરી મરણ મએ કુચ્છ ન કરે—જન.
અ કમીને કરતા બદમતી હએ તું
હીસમત કયા એ દીખલાની હએ તું
અએ ખાતે કબી ન સુનુંગી આઓજ
આઓ તુમહે પ્યાર કરે કમ નહી તેરી
જોડ કા હું—જન.

ગાના—૧૬.

જનમ જનમ ગુન પદ્મીન ગાવે સુન પ્યારે દેખી
તોરી ચારી ન્યારી, વારી જાવેં જાવેં—જનમ
રખડી ચારી અલગત ભારી નીરગુન હમ સુન
કયા હએ વોહી લાયા જો મએ આયા
તુજે પાયા ખુશ ખુશ અમ ગુલ પાવે—જનમ.

ગાના—૧૭.

કુત્રેં કુત્રેં દુખ ભુતેં સુન ગુલ હો સુખી
સખીઅન તોરે આંગ નમે નીત મુત્રે—કુલ
સજન સજન નીત પુકાર મન ખીસાર રખ આધાર
હર દુખ સુખ હોવે ચમન હો બન તું બન
મધન શીર બાહાર દેખે આવે ડારે સંવરીયાં
મરખાંઈ જોડ ભરે કુલને સરે મોહન તેરા મીલ જાવે—કુલ.

ગાના—૧૮.

મેરી પ્યારી જાએ તું શાદ રહે વારી બિજદતસે
આંખદ રહે—મેરી.
ચારી સુન બદ હએ ખવારી ગુન બદ
કરે જોરે સદા બરખાદ રહે—મેરી.
જસ દીલમે ચારડી યાદ રહે કહો કએસે વો
આખાદ રહે—મેરી.
બદતર ધનસાં જાની તુ હએ પ્યારી
મુસુદસાંની તું હએ હાં હાં હાં પ્યારી હાં હાં હાં હાં—મેરી.

ગાના—૧૯.

સખ અલખેલે હીલમીલ ખેલે ખેલ નીરાલા આંન
ખાવે કેલે પાવે ઘેસે ગાવે લેલે તાંન—સખ.
કુત્રેંસે સંબી સંગ રંગીલે સારા જંગલ બાગ
હમ સખ ખેલે મીલજુલ ખેલે મએના કોયલ જાગ
સરવરશાંન સખ જાશાંન અફસર આંન બરતર માંન—સખ.
શએતાંનોસે હમ હએ જાયાદ જુનોંકે સરદાર
બનમે પાવે કયા ખાવે ધનસાંનોકે માર
હમ શએતાંન ખેલમાંનકે સુલતાંન આલીશાંન—સખ,

ગાના—૨૦

બળએ ચંગ માએ તીલંગ જમંગલે મે મમારે
પકડ બકડ અમડ બમડ નયા હએ, રંગે નયા હએ
આવે ને કોઇ પદાં બહ ખીસાલ ખીએ અમી
અપટકે ખાલ ખુનસે ઉત્કે કરદે લાલ
જંગલા સારા બંગલા સારા ચીર દાર
ડાલે સખકા—બળએ.

ગાના—૨૧.

દુર પરીયાં બનાવે જાન સાંન વોહ મેરી
હએ કચોલ એ દેક ચલદી
ધારે શાદી કહંગી જલ્દી
મએ જનાં દીલજની વો મેરી—દુર.

ગાના—૨૨.

બારી જર દેખસે કરદે ઈશારા હો બલા—બારી.
જન કંઈ ગુલસે કલામ અમ ખીસે કલીયાં તમામ
તુંહી હએ દુખ સુનતા સખકા કએસે માગુ ના દોઆ.—

ગાના—૨૩.

આહા આયા કયા હએ અચ્છા એ નીવાલા
મુંદુ સલોના ખુબ હોએગા
મએ હું કન ખોલા ને આ જાન ખોએગા
ચુપ શએતાંન, લો એ કાંન સર તોડું આંખ
ફાડું નાક કાડું હાય મોડું પએર તોડું
ચલ દુર હો.—

ગાના—૨૪.

જોગન હો ગઇ ખો ગઇ ખાત જળસે પીયાકી
ખુશ લગી ગાત—જોગન.
ચાહ પડે મોહે નીત વોહ પીયારા કલન પડત છયા જત.—

ગાના—૨૫.

તાજરાજ તાજરાજ અટલરાજ હો સુનો હોવે
મુખારીક તુમકો પરી તખ્ત તાજ હો—તાજ
ચાહત દીલસે દુર હો સારી ગએર અન્સકી
અખ હમરત જલરસ પીએ શાહ હો શાદી
કરશે તખ, સરવર અફસર બહેતર ખુશતર
મહોર નાદીર સુન્દર સુન હમ અન્સોમે રહેા
શાહમાં સુખમે કરો ન દુખ સુખમે કરો
ન દુખ સુખમે કરો ન દુખ દુખ—તાજ,

મોઢી મએ પહેલે ઉન સીનોઠા સીના ઉન્કે
 ઘણા કાઠું સીરા બાઠું લઠું માઠું—જાકે.
 બાલીકે જાલેસે જાલેસે ટોનેસે હું મએ આસે
 બોહી ખાલા, બરાનીકો દેહું દોઆંખે હજારે.
 બલાએ મુજે માંતે કાલીકો અલી મએ હું જાને
 બલહું મજેકે એ ખાંતે કરીશુ ખુશી મએ
 સાંમરીકા—જાકે.

ગાના—૨૭.

લેતી મએ કબજી નીકાલ જાંન તોરી
 રૂખડી મુખપે તોરે આંખ ડાલ માંન મોરી—લેતી.
 અગર નજર ન કરે કસર તું કર અબી બતાડું તુઝે
 પ્યારે ન માર મએ માનેજો કેહેનાં તએ
 મતકર બહાકર ટરટર કમતર બદતર અમતર
 અહેકર—તોરી.

ગાના—૨૮.

નજર પડે આપ ચદ્ર ચાહત જો જનીયાં—નજર.
 કુદરત સખ છંદ સબી સહેરકી બતીયાં
 દેખત સુખ રહેકે કબી બજાર ન સુન્યાં
 કરંબી જાન ન ધતીયાં કે તોસે લાગો લગનીયાં—નજર.

ગાના—૨૯.

સુનો કાહેકો હોવત પરીયાંન
 નાહરમાંથી ઈસીઆંન નીધેઆંન લેલી જાન—સુનો.
 જુત બલાસે ધાત દગાસે કુલખન ખાલી જાન
 દેખ પડા એ શાને ખુદાસે ગુલશન આલી
 શાંન, ખુદા હુષ જાંન, અખ બચી જાન, મીલ ગઈ
 જાન, ગુલ મોરી જાન, અખ મએ મુજતર,
 ગુલસે મીલકર, ખુશી હોવે ચલકર સુખી હોવે જાન—સુનો.

ગાના—૩૦.

અમન બીચ મસ્ત સબી મીર્ઘ નએનો વાલીઆ
 જોયન સોહન મોહન આંન ગુલકી પ્યારી ઝલીઆં—અમન.
 નએખત બાએ ક્યારે કડક ધુમ બાવન છલખલ આજ યાં
 આન જાંન હએ સજકી પ્યારી જખ છ બજારે તાલીયાં—અમન.
 રહેમત રખકી બનકર બાદર બરેલ યુંહી દીન રએન યાંડાં
 ખુદા હો ખુદા હો સખીયાં ગાએ લીલમીલ
 નાએ તાકીના—અમન.

ગાના—૩૧.

ક્યારે સખકા સોહન સીના સબી પ્યારી મોહેનાં
 રંમ રંમ છમીઆ ઈના—સબી.

હરી બરી મજલીસ હરેશ્વર વરમેજી સુધ મેહે
 દોષ મેલા બરતર બહેતર પ્યારી આસરે
 ચમન એ નીત કુલા
 રખ તોરે વારી જીઆએ નીસદીન બરસત
 રહેમત તોરી પલજોન તુહી પીયારા તુહી
 નીયારા તુહી જીઆ મેહેલીની—ક્યારે.

ગાના—૩૨.

સનકી પવન ચમન બરન સુન જમ પ્યારી ખ્યારી
 ખીપતા સભી કઠન કઠન ગમ મીઠ દર્ધ મારી—સનકી.
 ધીર્જ દેવન સુંદર અએસી પવન ઉધર
 કએસે આધ નજર નહી પાધ ખગર
 પલ મેરે રખતેરે દુખસે નીકાલા કલીઆં
 ખીલીઆં વહી સખસે નીરાલા મન વારીરે—સનકી.

ગાના—૩૩.

તુમ સખ જહેરી મએ જહેરા મચલ ન બહેરી મએ બહેરા.
 ચલચલ મનચલ હલખલ મતચલ રહો તુહી બહેરા મુવે સદા.
 ગડબડ ખડબડ મતકર મીલકર મએ હું બકમક કમ સુનતાં
 એક ન માનો બનો મત પાગલ ચાહતા ખેલ નહી અચ્છા.
 ચલ હી મુવા બકતા કયા હએ પાગલ આપ બને તું જ—તુમ.
 ઇધર બિધર ગુજર બસર નીડર મએજી હું બાંકા જવાં
 વાહરે નીયારે તું ઘોબી કે ફરે ન ધાટ ન ધરકા અખ આપા પહાં.
 સુનો પાઈ ન દમડી ધરસે.
 કુચ્છ સીકે જમ મીલતે.
 તખ ખજરી લેકે લીલતે.
 બાગ સદા મીલે જરસે
 કીસકી ખજરી તું કયા સમગન.
 શાદી કરે ના ડરસે.
 અલખત દુગા નીત પેહરા—તુમ.

ગાના—૩૪.

જના ના સોહાવે જની ખીછા જો—જના.
 એ પી હું મએ સોતી તોતી રોતી ઘોતી મોતી ખોતી ચએન
 નહી મન પાવે—જની.

ગાના—૩૫.

કયું. બુલાયાયા. છીપકે ધુન બારી એહી.
 અબરે ન્યારી જીઆકી દુસારી શુધ પ્યારી—કયું.
 સખ હું ખબર નડર સજન સુંદર મતકર.
 ચીંતા સુધ સુધ મત હર બતાજીંગી જીતાજીંગી.
 સુનાજીંગી મનરે સજન વાર પલ છીન દીન દીન
 તુજપર—કયું.

ગાના—૩૬.

જોકે કહું હમમે હએ જળતકે પ્હાં દમ બાકી
 મુઠકા રખતી નહી મેરી જળા સમ બાકી—૬૬.
 કાષ ધન્સાં હએ ઉસીપર હએ શીદા જર દીલસે
 દેખ આયા હએ મકારૂથ એ નેહાં ગમ બાકી—૬૬.
 શામે ગુલ જર હએ રકીય ઉસ્કી હએ ગુલમી ટાપ
 હોના ખુબ નહી હએ એ અયાં ખુબ બાકી—૬૬.

ગાના—૩૭.

અબી જકે સરદારી લુંબારી છીન શાંન ખીગારું
 જલ્દ માર છોડું ન જ હારે નારી કરે જરી જલ્દ.
 ગુસ્સા તેરા હએ બની મત છોડ જકે દે સગન
 જરકો બેશક કરડું ખાક છુરી માર હો હલાક
 દે ઝટપટ બદખસલત પ્રાંતજા પ્રાંત લાલા—અબી.

ગાના—૩૮.

જકે વો સુનાઈ બાતે વો બનાઈ આજલું કિસકી જન
 આગ મુલગાઈ તેગ ચમકાક બેદકો ખોલુ ખોલવો ખોલુ
 અએન ન પાવે જનસે જાવે મસ્તાંતી દીવાંતી કહેવાંતી
 ગએબાંતી બદજાંતી શએતાંતી બાંન—જકે.
 શાહજો બહેકાઈ બડકાઈ મએ જકે છોડે નહી
 ઉસે કહા વો જાને વાલી
 મુજસેકો કહેબાને કુતકારા છઝકારા કયા જના
 પએછાના કયા જના પએછાના આજલું કિસકી જન.

ગાના—૩૯.

આજ નહ કલીયાં કુલી સબી પ્હાં—આજ
 ન્યારી બાહાર આધ યાહારી પ્યારી ગુલ ખુશી ખુશી
 શાદ જરકા છઆ દુઆ શુક તેરા હએ બારે ખુદા
 સોહે શાદી નાચે ગાવે પ્યારી પ્યારી ગીતયાં—આજ.

ગાના—૪૦.

નહી રાગ કુચ્છ તુમ્હારા હમે ભાધજી કયા હએ તાંન
 દુખે યાં કાન ગાએ મધમ ધધવત જન જાએજી—નહી.
 રાગકી ખુબ સુનાધ કએસા ગાના એ બેયાધ
 લાજબી ગવાધ અચ્છી આબરૂ કમાધ બેશક
 મુજમે હએ દાનાધ નીચે સુરોમે જો ગાધ નાં
 પસંદ મુજે આધ પએસા મએ હું તુમ કો પાધ
 દર મુખે હું સએદાખ જ આ આ આ આ—નહી.
 વાહરે લએદાર ગાંઉ બએરવ જોર મહાર
 ગવરી ટોડી દેસ અધાર જીમ પલાસી, જોર
 બાહાર સારંગ કાશીનદ કેદાર હોલીસાંવન
 ગોંડ મહાર આહે જીતની શેખીમાર

હોવે સખકે કમ પંતખાર અએસે બાનપર
 શીરકાર વાહ આ આ આ આ—નહી.
 અએ હસીન મહેજબીન ખુશ નગીન મેકબીન
 સખી આએ દેખો બાએ અએસે માએ
 આ આ આ આ વાહરે ન્યારે ગાવન હારે હારે
 સારે સુર નાકારે જુક વાહીયાત નાલાએક હએ
 તેરી બાત સખકો કર દેગે હમ માત ગાકે દેખે
 મેરે સાથ જો કરો ન મુજસે ખાત તો બતાડું
 ગુનકી બાત ધાતી તુકી હએ બદનત બહસીયાત—નહી.

ગાના—૪૧.

મએ બરતર સખ ખમતી મુજસે
 નીડર ગમજે ન કર ગહોર નજર કર—મએ.
 સખ હો શહરકી (લંગડી ઘોડી ચટક મટક.
 હમસે એ કએસી—મએ.
 નાદર દીર તનોમ તના દેરના તદરે દાની.
 તદારેદાંની તદાંની તનદેરનાં દીમદીમ તનનન.
 દીમદીમ તનનન તાદીમ તાદીમ તાદીમ તાદીમ
 તાદીમ તરરરરર થઇ.—મએ.

ગાના—૪૨.

મેરા સારા કુનખા છુટા છુટા મેરા પ્યારાબી.
 છુટા દેસબી છુટા છુટ ગયા ધર ન્યારારે—મેરા.
 કહ કએ હાએ મએ ધરન જીઆ ના ધીર પ્યારા છુટા જો—મેરા.
 આગ વો તનમે નીકલી કપટ કહી ન જાએ
 જાએ દુખમે પ્રીત દેરે પવધીન તડવડ હાએ
 જંગલે મે ખાક ઢિઝાક રે હંડન પ્યારે મએ જાકરે
 પ્યારે કએસે તુજે મએ પાઉરે—હંડન.

ગાના—૪૩.

કએદખાંના સઓંપ સાગ કએદીબી સારે
 કર તું નીડર સખ વારે વારે નીતયાં રહું રતીયાં જશુ
 બતીયાં કહ અમ ક્યારે ક્યારે—કએદખાંના.
 જલડી ખમર જાકે લારે સહેર નગર સુન જરે
 હોવત લડાઇ નીત વારે વારે હજ યાં બહારે
 મન મારે જરે દેરી જો હોવે તો દેખે દુખ ન્યારે—કએદ

ગાના—૪૪.

ખવાખમે પાં કરસનકી ઘડી જોઇ ખુશ અબડું
 રેહમત રખકી બડી—ખવાખમે
 જલવા દીખાઇ દીયા વએન સુખી બએ
 દાંન કશંગી મોતીસનકી લડી—ખવાખમે.

ગાના—૪૫.

મુઠ્ઠા દુધા બાકી કયા હએ નાં અટકા ના અટકા
મએ દુઝ દરોગાકો સટકા ન અટકા નો પટકા
બતુ કએદીચીકો માર નીડર રહું મએ
અટકા નો સટકા હું અટકા—૪૬.

ગાના—૪૬.

વેા ધતીયાં નીતયાં દીખાઉં માનેરે—વેા ધતીયાં.
પાનીકો મએ અગની બનાઉ આર પાનીમે અગની લગાઉ
હર દુશમનકો ખાઉં વેા ચાલીયા નીતયા
મે પર ઉડના કામ હએ મેરા
સારે છુતોંમે છ નામ હએ મેરા
મએ તારે ચુન ચુન હએ મેરે હાથ જમાંના દેખેના
તું મેરા સાની હર છત્ર યાદ હરખત્ર યાદ
હર કુલ યાદ હર ગુલ યાદ
લુ પ્રાન આલા લુ પ્રાનઆલા
લુ પ્રાન આલા—વેા ધતીયાં.

ગાના—૪૭.

તુરી નારી કાઈ ગુલસે બહડકે નાહી પ્યારી
બરછી નજર મુંદર મોહે મારી નીયારી—તુરી
સુન અબ જરી જરકી શાંન ખોલી પ્યારી પરી
નએન ખાંન ચમન ફખત છનોંકી જનન
સુનમે કહેના જરકા માંન જાંનકી સાની
સીખાની ન જની ન જનોસે હોગી વેા જની
સીખાની ગુલખીન ન હું સુન જરપર જાંન
વેારે મેરી જન ચંદર માંન નારી—તુરી.

ગાના—૪૮.

પ્યારે વાકે દેખનકો મન ચાહે ખોલે સારા બેદ
ને ગુલકા હમસે ખુશ હો જરકા હેર તું પાએ—પ્યારે વાકે.
મત ધમરા અબ કાન છોડેગા ગુલકે બદલે ખાર મીલેગા
થપડ ધુંસા લાત તું પાએ તઓગા તીક્ષ્ણ ખુબ મચાએ
હાલુકા પઠકા હએ એ દરોગા કર દેગા એ નાસ સબોંકા
વેા ગુલ આપહી આએ—પ્યારે.
સાલ મુજે દેના ગુલસે મીલાજી તોરી જનકા બેદ ખતાઉ.
પ્યારી પ્યારી બતીયાં બરકી મુઠ્ઠાઉં.
નાદીર દરસન તુજે કસી.
અજબ ન મુઠ્ઠાઉં આએ—પ્યારે.

ગાના—૪૯.

તું મત મારે ટામાં જાએગા બિયાં છસે જંદે
વેા અબી સખ પાએગા
લઓગા હએ અબ છોડે મારે છઆ જાએગા—તું મત મારે.

સુન તું સરસ ખીચ લલક લલક મરે
કમલર હોવે કળ છુટકારો માંમાં જામે સજા
અમ વાંહાં
અએ યારો, જાનેદો નેકી લો છોડો બારી
અલી ગમ ખાએગા.—તુમત મારે.

ગાના—૫૦.

દેશ બદખ્શાં હએ મોરારી પ્યારી સુન તુ
જનો નાહી ખીચ લાઇ કીસકી નજર મધ—દેશ
હમ વેહસી સુન જાંહાંસોજ હએ સારી મોરી.
સુધ ખીસરાધરી—પ્યારી.

ગાના—૫૧.

છમે સમાઇ રાકી પ્યારી સુરતીયાં પ્યારી સુરતીયાં.
રસ્કે કમર પની પનલી કલાઇ ચાંદસે સાફ
સુરતીયા અમતો—છમે
અમતો તલમ કીયા મુજે વાને હોંગે યાર ઇસ જાનમે
અગતી બરત અમ તનમે ઇધર બધર નજર.
નકર જાહીસે જાહી ચુકશનમે—છમે.

ગાના—૫૨.

યગાના સાહાના જના શહાનાં જમાનાં મુખીજાન
અએ યજદાંત અએ હનનાન અએ મનનાન
ગગર ખુશ સાજે છુમ છુમ ખાજે કરમ કરનાં
તારી રાત—યગાના.
ખુશ હએ સખ યાં સાજ બહાર લાઇ ખુશી નઇ
માગ ખાદાર કમતર શાદ બતર શાદ અફસર
શાદ હીઝમીઝ ખુશ સારી કુલવારી આંખ્યાં
માંત હુઇ જાંત ઇસઆંત—યગાના.

ગાના—૫૩.

કાટાવી મએ કુલ બઇ તુજ નેકીઅન રંજ
નીતમે નીત પાએ જુમત જગત હુકમત દાયમ
ખુશદે જત—કાંટાં.

ગાના—૫૪.

સખ જીતેજ કા કપડા હએ જરકો મરનાં
માદ નહીં હએ કયા કયા લોભમે જકમ હએ—સખ.—
જરકો સમજેયે હમ સુલતાં બાર અમીરહક
હએ રવાનાં મેરે રખકા જલવા બાહી
માદ ખખનાં કીરકા હએ સંગ જાતા દોમજ
કપડા હએ—સખ.

ગાના—૫૫.
 આના—૫૫.

ખર આલા નાહર બાલા ના ખુશવાલા
 મેં સુલતાન અમન હો અખતર ગુન હોવે બહાર
 મેં હો જો કસતર હર કસતર—ના ધર.
 અમનોસે કયું કર કામ હો બહાર બન ન અમે
 અખતર અખ નાદાંત બને ન જો કર ધર
 કયોસે હો ચાવર કપીયોકા ધર ધર કરદર માંન—ના ધર.

ગાના—૫૬.

જો જો ચાહો પાઓગે દેખો શાહી હુકમ જો માનોંગે
 સુખ પુમ સખ દેખો નીત ખુશ દીવ હો જો ગુન ગાઓગે
 માનેજો નીટ ફરમાં હોજો કયોસે સર ફેરો
 દાતાને શાહ નંગી હો જો લેજા તનમન
 સખ ફરમા ખીલે સારે ગુન ન્યારે
 સખ તારે માહા પારે હુખહારે ખુશી પ્યારે
 દીલ સારે શાહ શાહ શાહ રમ દેવે ખુશી
 સદા હુલી દાતા દેવે ખુશી સદા નીસદીન.
 જો ગુલશ હમ સખ દેખે ખીલા—જો જો.

ગાના—૫૭.

અમકત નીત કુદરત સોહનીયાં જગત ગુન ગાએ
 અમનનન હમ રહેમત ઉરકી હમ દમ છસ્કી
 ખુશી નીત સુખ સદા તબલા થનકત કઝનધા
 રામ નામકે સદકે પાયા રાજ તાજ રાજનકી શાંત
 ખુશ ખુશ અખહો નાંમ બાજે સુખ તું પળપળ
 જુગ જુગ દીન દીન નીસદીન પળ છીન હરઆંત—અમકત.

ગાના—૫૮.

ખુશીયાં નીત ખાહાં જવાંત અખનીટ હો
 જો જો હુખ પીયા પીયા જરત બન—પુલ.
 અમનોસે કયું કર કામ હો બહાર બન ન અમે
 અખતર અખ નાદાંત બને ન જો કર ધર
 કયોસે હો ચાવર કપીયોકા ધર ધર કરદર માંન—ના ધર.

પાત પુઠમે દાઢિયે મીઠાં કાઠે
કયા પરીર મીઠા મધ તામે જાણનાં
પવાળમે અવહડ પતેસે સો રહી હઝે
હો ગયા બેદાર બખત અપનાં બે આનાં હા.

ગાના—૬૦.

અરે ઓ પ્યારી કાઠ શએન માંગુ તોરે હાથસે
સખ કુચ્છ દે મએ લું તુજખીન નાહી રાજ મમી,
હુ તોરી ખાતસે—અરે ઓ.
સમજીય યાવર હુધ કીસમત મોરી.
જખ પીયું જમ તોરે હાથસે.
લખોંકે દહનુકે બોસે દે તું પુશીજી.
પાવત ઈસી ખાતસે ન ધાતસે ન ધાતસે—અરે.

ગાના—૬૧.

તોરી શાંન નીયારી તુહીં દાતા વારી જહ
ફજલે આંમસે જગ સુખ પાતા—તોરી.
બાગ બહારો ફલ ફૂલ વારી દુન્યાકે સર ક્યારી
તોરી કુદરત હર જીજ કુલમે ઓર સખસે હઝે ન્યારી
કરમ કીયા હમ સખકે તુને તુંહી હેજી જમ દાતા
ફજલે આંમસે જગ સુખ પાતા.

